

A lélek vár

*Kövek és vasak ideje ez —
a lélek vár.*

*

*Antenna-érezkszervek,
hal-csontváz-alumínium érzékelők
babrálják az átvonulásra indult ködöt.*

*

*Gyermekkori ég kékjét fölhabarva
vonul a fényes röpülő,
és látszik krétarajza.*

*

*Fémforgács — zöld autón
kazalban, mint a széna...
Himbál a zökkenőben —
kívánsz-e ráfeküdni?*

*

*A sárban a sarat átkoztam.
A félkész városból is elvágyódom
a fűbe, a légi utakra,
természetes szépséggel épült csönd-városba.*

Durva lettem

*Az agyvelő érzékenysége múltóban,
hallgatják a világ-zajt érces erek.*

*Gyöngédséget nem érdemeltem? —
gyöngéd nem lehettem.
Simogatást nem érdemeltem? —
durva lettem.*

A földpadkán

*Jobb lenne fölszívódni a közös tévelygésben? —
vagy a közös örömben? — a közös pillanatban?
A poéta megszakad a zengedezésben,
de a lényeg viselkedése láthatatlan.*

*Pihenek a száraz földpatkán,
érezem a gyom-szagok közt testem szagát;
utálatosságomat másnak,
inycsiklandozásomat oroszlánnak,
ki a harag élvezetével marcangolna.*

*Ha voltam a lélek bolondja, legyek a test bolondja?
Ha szeretve szolgálni tudnék bár akármit!
Mint kiégett rakéta-henger, lezuhan
a remény, és buta halála fölszikkázik.*

Déli pihenő

*A rossz idő szabadult perceiben
röpköd a fölszabadult szó vidáman.
Mint vízben a halacska: lebeg fáradt szívem,
állatok édes nyála gyűl a számban.*

*Fölröpül egy galamb a vasúton túl,
egy omló háztetőről másik galamb,
és itt a szeméttelp fölött majd találkoznak,
csókolják, tépik egymást,
vagdalják és megszegyenítik egymást,
és lehet, hogy véresre csipik egymást
abban a fönti és tiszta levegőben.*

A dráma közegéből

*A dráma közegéből nem koldulok
napszámos-becsületért — bár szívesen
ülnék a szekérrúdon estefelé,
és asszony szólna hozzám: Gyere, együnk!*

És amit bora mellett

*Kinyílnak a porzásra váró virágok,
böcsületes alkura hívnak árva szüzek.*

*Kevés az ember a földön
a sok szépséghez.
Önvédelemből lemond
az ajzott szív.*

*Gondolatunk visszapörgeti magát,
vagy elszáll szőnyegesen.
Vagy idomít kutató érdeklődést
akarat-izzásában.*

*

*És amit bora mellett
a költő gyémántba csiszol —
hadserege helyett is! —
adnám-e hadseregért?*

P Á S K Á N D I G É Z A

Levél a rejtvényfejtőhöz

(VERSENYEN KÍVÜL)

Rejtvényfejtő nemzet (is) vagyunk „ki mit tud” „aki mer az nyer”
„Próbálj szerencsét” ám nem bizzuk a jövőt barkochbákra
Hogy a kérdező a választ előre tudja
Mint mesében a *boldog véget* Szerzőnk és sejtí élvezője

Gondolatmeneteim befejezését rég reátok bíztam
Mint állítólag isten emberre a teremtést (lásd még *deizmus*)
Miután a *kezdőlökést* megadta
Ő ilyen „deista” *ars poetica* mindenem
Ami befejezetlenségben hagyja a Művet s engedi
Hogy a Műélvező kiteljesítse önmagával
A *balladai homály* deizmusa a mögöttes jelentésé
A belerejtés és benne-rejlés deizmusa az *immanenciáé*
(A kabalisztika azért akar *kiolvasni* valamit számokból
Egyebekből mert fölteszi hogy valaki *beleirt* egy titkos
Jelentést)
A meglepetés deizmusa a véletlenség az esetlegesség deizmusa
A váratlanságé (amennyiben mindent Jelnek fogok föl
Mely által a már *reámbízott teremtésben* a teremtő ujját
Intón emeli mondván csak a teremtést bizta rám
A titkait nem ezt nehogy felejtsem)

SZÓVAL MOST EGY REJTVÉNY-ÚJSÁGOT FEJTEK (KERESZTÜL-KASUL)
VONATON